

کتابه صحابه
الف

مقدمه، شکی نیست که ما این پیامبر از امتیازاتی برخوردار بودیم.

صحابه چه کسانی اند؟ (غالب برادران اهل سنت می گویند صحابه یعنی:)

کسانی که آن حضرت را درک کردند و حتی مقداری از عمرشان در عصر پیامبر بود و ایشان را درک کردند، آنان بدون هیچ استثنائی دارای مقام عدالت بودند.

بعضی از تشنن می گویند، مثل ابو زرعه رازی در کتاب الاصابه می گوید،

« هرگاه کسی را دیدی که به یکی از اصحاب پیغمبر خنده می کند بدان که او زندیق است » . ج ۱ / ص ۱۷ زندیق = کافر

یا عبدالله موصی می گوید، پیوسته از خوبیها و فضائل صحابه بگوئید و در برابر جنگ و نزاع هایی که باهم داشتند، سکوت کنید. کتاب حقه لا تنخدع / ص ۲

تقسیم بندی صحابه در قرآن

① باوکان و صالحان، مؤمن + با اخلاص + با ایمان قلبی + خداکار

اهل ایثار ← سوره توبه / ۱۰: رَضِیَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ .
هم خدا از آنان راضی بود و هم آنان از الطاف خدا راضی بودند.

② مؤمنان خطاکار، در عین ایمان و عمل صالح، گاهی استباهات و لغزشهایی

داشتند. البته گناه خود را اعتراف داشتند و امید عفو و بخشش درباره آنها را

توبه/۱۰۲، «وَأَخْرُونَ أَعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا

وَأَخْرَسِيًّا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ...»

③ آلوده به گناه، قرآن به این فاسق مکه:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَسَبُّوا» ^ت ۶/۱۱۵

مصدق این آیه به تأیید شعبه رسانی ولید بن عقبه است.

خدا او را فاسق می دونه، آیا ما عادل بدو بنیم؟

که یعنی ولید را با گروهی برای جمع کوری زکات طایفه نبی اصطلاح فرستاد

ولید برگشت و به دروغ گفت آنها آماده زکات نیستند و علی اسلام می آید

(گروهی از مسلمانان حرف او را با در کردند و میخواستند با او ن طایفه بچکنند، که

بعد مشخص شد خود ولید با آنان خصومتی داشته لذا درباره شانم دروغ گفته)

④ **مسلمان ظاهری**، آنان که ادعای اسلام داشتند

آه ایمان هنوز در قلبشان نفوذ نکرده بود.

تحریر ۱۴، «قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا اسْلِمْنَا
وَلَمَّا دَخِلُوا الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ».

⑤ **منافق**، منافقینی که لایه لایه مسلمانان فتنه درستی می کردند.

با آشکارا یا پنهانی و از کار شکنی ایبائی نداشتند:

توبه/ ۱۱، «وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ الْمُنَافِقُونَ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ».

و از اهل مدینه نیز روی سخت به نفاق پایی بندند.

رفسار و اخلاق بعضی از صحابه :

۱. ولید بن عقبه «صحابه دروغگو»

۲. صحابی فراری از جنگ و جهاد، آل عمر / ۱۵۵

«إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْبُخَارِ...» در جنگ احد

کسانی که در روز بدر شدند دو صحبت با یکدیگر، فرار کردند [صحابه بودند]

«إِنَّمَا أَسْتَرْ لَكُمْ الشَّيْطَانَ بَعْضُ...»

به خاطر بعضی از گناهانشان، شیطان در اوها اثر گذاری کرد و ما ستر شدیم

۳. صحابی خرده گیر، توبه / ۵۸

«وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ...» کسانی که در تقسیم عتاقم نفاق

می زنند - اگر بهشون عطا کنی راضی نیستن، وگرنه خصم آنها را می گیرند...

۴. صحابی ای که به بیعتی نیت دروغگویی زد:

۱۳ و ۱۲ / اخراج، کسانی که صحابه پیامبر بودند و از دروغ نفاق و بیماری

گفتند خدا و بیعتش حُز و وعده های دروغش به ما ندادند...

۵. صحابی ای که به پیامبر نسبت خیانت می زدند، آل عمران / ۱۶۱

بعضی می گویند شأن تروک این آیه درباره یاران «عبداللہ بن جبیر» است.

در جنگ احد که در سنگر کوه «عینین» بودند و هنگامی که مسلمانان در
ابتداء به سمت پیروز می‌رفتند اوها گفتند [حمله ای شرم آور با این مضمون]
(ما ترسیم که ببعنبر در تقسیم عنانم، رعایت حال ما را نکند).

اگر احترام صحابه واجب چرا؟

← معاربه، سالها صحابه و الامام هم چون ^{علیه} علی ^{سلام} رو روی منبرها سب و لعن
سند، صحیح مسلم / 20 / ص 1871

«سعد بن ابی رقاعه» گفته بود: اگر معاویه در منبر مسجد رسول الله لعن علی را
بگوید، من از مسجد خارج می‌شود و تا عمر دارم دیگر به این مسجد نمی‌آیم.
معاویه هم بعد از شنیدن این پیام در آنجا از لعن خود داری کرد.

به قول شاعر:

أَعْلَى الْمَنَابِرِ تَعْلُنُونَ بِسَبِّهِ وَسَيُفِيهِ نَقِيبَتُكُمْ أَعْوَادُهَا؟!

آیا بر فراز منبرها سب و لعن آن حضرت را می‌کنید در حالی که برکت سینه او
این منبرها برپاشده؟!!

«نعمان» صحابه‌ای بود که شراب خورد و پیامبر را وجد جباری کردند.

صحیح بخاری ج ۲ / ۸ / ص ۱۳

«مردی از طایفه بنی‌اسلم، زنا می‌کند کرده بود، پیامبر دستور حد او را دادند.

صحیح بخاری ج ۲ / ۸ / ص ۲۲

«ولید بن عقبه که معروف بود:

ولید بن عقبه، شراب می‌خورد و نماز صبح را در حال مستی چهار رکعت

به مدینه احضار شد و او حد جباری شد. صحیح مسلم ج ۵ / ص ۱۲۴

این در حالی است که:

«احمد بن حنبل» میگفت: «افضل مردم، (بهترین مردم) بعد از اهل بکر

کسانی‌اند که پیامبر را درک کرده‌اند، یک سال، یک ماه، یک روز، یا حتی

یک لحظه، اینان صحابه‌اند.» فراء حنبلی / العده فی اصول الفقه ج ۲ / ص ۹۸۸

✓ جابر می‌گوید: ما با پیامبر (ص) نماز می‌خواندیم که قافله‌ای با کالاهایشان وارد مدینه شدند، همه

نماز گزاران پیامبر را در آنجا کردند و رفتند الا ۱۲ نفر که در این لحظه آب‌های در خدمتشان نثار شد. ^{تعمیر} ۱۱